

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 6.— P
Pártoló tagoknak 8.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22 sz.
Telefon: 424—081

Keresztény

Egy évtized óta sokat beszéltek Európa hanyatlásáról. S valóban. Az utolsó kétezer esztendő óta, amije volt a világnak, azt mind Európától kapta. Kétezer esztendőn keresztül *Európa volt a világ vezetője*. Kultúrában, civilizációban, természettudományokban, technikában, irodalomban, művészetben, orvostudományban, iparban, kereskedelemben, társadalmi berendezkedésben, a politika vonalán stb.

Most az egész világ Európa ellen támad. Húznak a messzi keletről a karavánok végeláthatatlan sora s az óceánon túli nyugatról a szállítóhajók és repülők kimeríthetetlenek látszó áradata Európa ellen. Mindez azt jelenti: *Európa elvesztette uralmának erejét, vezető szerepét a világ felett*. Minket európaiakat legsürgősebben ennek a „*miért*”-je érdekel. Meg is adjuk rá mindjárt a feleletet. Európa életének alapját és kereteit a *keresztény kultúra adta*. Hogy Európa így van, hogy a világ vezetője lehetett, mindazt kizárólag a *kereszténységnek köszönheti*. A megbukott római birodalom zsoldért kóborló barbára és az Európára rázúduló népvándorlás pogányjai a kereszténység anyatejéből lettek igazán népekké, nemzetekké, államokká. A kereszténységtől kapták és annak erejével építették fel kultúrájuknak, civilizációjuknak, írni-olvasni tudásuknak, iskoláiknak, egyete-meiknek, lelki életüknek, tudományuknak, technikájuknak minden parányát. A kereszténység lelkéből és lelkével születtek meg igazán európaiakká s a kereszténység lelkiségéből éltek s költekeztek kétezer esztendőn keresztül.

Európa mai szorongattatásának titka: *elárulta lelkének lelkét*: a kereszténységet. Szájával hirdette, társadalmi és politikai életében zászlaját lengette, de gyakorlati életében a keresztény alapokat meggyengítette, a kereteket széttörte, a *keresztény lelki-séget megrothasztotta*. Mostani katasztrófái a fizetség mindezért. Utolsó száz esztendejének szörnyű *materializmusa, anyagimádása az élettelen anyag mindent rombadöntő erejét zúdította* rá vasban, olomban, repülőgépekben, foszforban stb.

Rabszolgasorsból menekülés útja, a királyi pálcát visszaadó erő: *vissza az igazi krisztusi kereszténységhez!*

Magyar

Ha valaki sokat köszönhet a kereszténységnek Európában, akkor talán legtöbbet a magyar. De ha valaki sokat várhat rokontalanul, társtalanul álló jövője számára, akkor elsősorban a magyar. Északon és délen, keleten és nyugaton ellenséggel vagyunk körülveve. Olyan magas szinten kell keresnie velük az együttélés alapjait és eszközeit, hol *nem a nyers erő számít*, nem az ököljog, nem az ötven és százmillió népesség tömege, nem az aranyban való gazdagság, nem a nyelvi rokonság. Ez a magas szellemi szint: *a kereszténység szelleme, keresztény erkölcsi világlend*.

A keresztény erkölcsi világlézet hirdeti az *igazságot* mindenekfelett álló tiszteletét és erejét, a természetes és emberi *jogot*, mint minden békés együttélés lehetőségének egyetlen alapját s a *szeretetet*, mint minden békés együttélés éltető lelkét. A kereszténység emeli a fékezhetetlen *hatalom*, a *mennyiség* és az *ököljog* fölé *Istennek* és elgondolásait megakadályozhatatlan módon érvényesítő *természetnek törvényeit*. A kereszténység hirdeti, hogy a gyűlölet, fékezhetetlen hatalmi vágy, rideg egyéni és nemzeti önzés, haszonlesés, a gyengébbek nemzeti értékében és érzésében, vagyonában való korlátlan kiuzsorázása a legnagyobb bűn Isten és a természet ellen s a megmegűjelő s mind szörnyűbb katasztrófákká váló világesemények oka.

Mi, okos magyarok tehát ezt az igazi kereszténységet s annak erkölcsi világlendjét *valljuk és hirdetjük*. Először természetesen befele. *Magunk számára*. De nemcsak valljuk, hanem *gyakorlati valósággá tesszük!* Mert ha a kereszténytelenség Európa számára bukás, akkor méginkább bukás a magyarság számára. S ezért idehaza magunk között és magunk számára gyakorlatban minden erőnkkel megvalósítjuk s azután *kifelé* minden erővel és minden eszközzel hirdetjük, propagáljuk, suttogjuk, kiabáljuk, imádkozzuk a világrészek minden emberének fülébe és lelkébe: katasztrófájának romjain kesergő Európának új és boldog magáratalálása *csak a keresztény igazság, jog és szeretet* útvonalán s alapjain épülhet. *Ne győzők és legyőzöttek* üljenek a békekötés asztalához, hanem, bár kicsiny és nagy, de *egyforma isteni és emberi jogokkal rendelkező népek*.

Dr. Serédi Jusztinián

bíboros hercegprímás, legényegyleti fővédőnk nagyböjti szózatából

A mostani időkből veszedelmesen inog minden földi érték. Pillanatok alatt évszázadokon át gondozott műemlékek omlanak porba; az emberi tudás és erő nagy alkotásai egymásután semmisülnek meg. Az, amit verejtékes homlokokkal évtizedek, sőt évszázadok alatt termelt a teremtés koronája, az ember, elhasználdik és elpusztul a pótlás minden reménye nélkül. A csere eszköze, a pénz, becsülését veszti, mert hovatovább nincs miért becsérelni. Az emberi élet talán még leginkább értéktelenné vált a földi javak közül. Nemcsak a katonákat fenyegeti a fegyver a beláthatatlanul hosszúra nyúlt arcvonalakon, hanem a békés embereket is robbanás pusztítja, élve eltemeti a beomló ház, égő fáklváként emésztí a tűzhalál. Aki előbb még otthona békéjét és kényelmét élvezte, percek alatt elveszthet mindent, kezét tördelheti vagyona romjain, földönfutóvá, hontalanná válhatik és egészsége minden szükségéig gondozástól megfosztva tengetheti nyomorúságos életét.

Sok ember lelkét az óriási méretű pusztulás látára felháborodó elkeseredés tölti el. A fetteseket kutatja, de felszínességében és mivel rendszerint nem találja meg őket, botorul Isten ellen fordul és gondviselő íóságát vagy rendet teremteni tudó mindenhatóságát vonja kétségbe. Azt, amit a szabadakaratú ember és nem is egvesek, hanem egész nemzedékek Isten parancsainak félretolásával, sőt megvetésével vetettek és most, a termés beérése után aratnak, Isten ellen fordítják.

Saítai bűneink keserű gyümölcseit kényszeredetten fogyasztó emberek, legalább a nagyböjti szent idő alatt *szálljunk magunkba* és ne saótsük meg még jobban az Istent! Nem volt elég, hogy túltettük magunkat határozott parancsain, hogy szeretetét hallatlamba vettük, hogy gonoszságot gonoszságra halmoztunk Isten, önmagunk és embertársaink ellen? Most még elvetemültségünk szükségszerű következményeit is Neki akarnók tulajdonítani?!

Sokkal bölsebb, földi életünket irányító és örök életünket előkészítő eljáráss az, hogy az ingadozó, a tisztaviráóéletű, a pillanatok alatt összeomló értékek mellett felfedezzük és megbecsüljük azokat, amelyeket szentírási jellemzéssel a moly és rozsdá meg nem emészt s a tolvaj el nem hurcol; mai szóárással a bomba szerte nem repít, a foszfor tüze meg nem olvaszt, a beomló ház téglái el nem temetnek, mert mint Szent Ambrus mondja: Csak azok a mi igazi javaink, amelyeket magunkkal vihetünk az örökkévalóságba!

Ezek a megmaradó értékek az örök értékek, elsősorban: az Isten, a lélek és a kettő bensőséges kapcsolata, a megszentelő kegyelem élete. Milyen mások ezek, mint az evilági, a földi értékek! Nincsenek mulandóságra kárhóztatva, mint amazok, hanem arra szolgálnak, hogy általuk már itt a földön elkészítsük, sőt megkezdjük mindig boldog örökkévalóságunkat. Az örökkévaló értékek közül az Isten és a lélek az élet adottságai. Isten nélkül semmi sincs; a lelket pedig Ő oondolta ki és teremtette jószágának jeleként; azért élhetünk emberi életet, mert létünk első pillanatában megajándékozott vele a teremtő Úristen. A

kegyelmi élet is Isten ajándéka elsősorban, de ebben már lényeges szerepet kapunk mi is, mert szabad akarattal egyrészt távol tarthatja magától a megszentelő kegyelem Isten-kapcsolatát, de másrészt teljes odaadással ki is építheti azt és mindent megtehet, hogy az örökkévalóságba átmentse legnagyobb értékeként.

Amikor — folytatja megrázó szózatát a hercegprímás — a megszentelő kegyelem életéről gondolkozunk, önkéntelenül az ember teremtés utáni állapota jut eszünkbe. Milyen boldogság és mennyire emberi méltóságunk kiemelése volt, hogy összeülünk a teremtő Istennel bensőséges gyermeki kapcsolatban élhettek. Az ősembert felületes, hamisan tudományosnak nevezett művek elvadult, szinte állati sorban élő teremtménynek írják le a sokszor és önkényes elképzelésük mintájára ilyennek is ábrázolják. Lehet, hogy az ember mélyre süllyedt a bűnbeesés után és Isten büntetése nyomán, de az ártatlanság állapotában testi erőinek teljes birtokában, szellemi képességeinek csodás kifejezésével valóban a teremtés koronája, lelki kiválóságánál fogva pedig Isten gyermeke volt. Az „elveszett paradicsom“ot azért sirja vissza állandóan, mint kívánatos állapotot az emberiség.

Ma a veszedelmek nemcsak egyes emberekre, hanem nemzetekre, sőt az egész emberiségre zúdulnak. Az emberi erő, sőt egész nemzetek megfeszített ereje is elégtelenné mutatkozik; szinte fel sem mérhető csapások vetítik ránk árnyékukat. Amikor óriások birkóznak, az eltiprás veszélyében forog az, aki nem térhet ki útjukból. Ilyenkor csak az segít és az élet reményével, ha az óriásoknál végtelenül hatalmasabb Isten kezébe teheti le az ember is, a nemzet is élete sorsát. De ki számíthat joggal Isten segítségére? Az az ember, aki *Isten közelségében* él és az a nemzet, amelynek fiai közt nagyon sok az Isten-gyermek.

De azért ápolnunk kell a megszentelő kegyelem Istenhez fűző életét, mert a veszedelmek idején igen könnyen megtörténhetik, hogy hirtelenül kell megjelenünk az Úristen színe előtt. Mások sem biztos a holnap; manapság, az erőszak, a kirtásig fajuló ellenségeskedések még fokozottabban fenyegetik földi életünket. De ki mehet az Úr elé bizalommal? Az, aki már a földi életét is az Istennel együttélés időszakának tekintette és az örök boldogság lényegét kitévő Istenbírást iparkodott megszerezni magának. Aki az eget nem hordozza magában, hiába keresi azt a nagyvilágban és útvesztésnek teszi ki magát az örök élet megkezdésénél is. Aki azonban a megszentelő kegyelem életével Isten hordozza lelkében, a földi életnek is urává lesz és örök életének boldogságát is biztosítja.

A nagy veszelvek ideje megtanítja az embert, hogy mindenben a lényegét lássa. Az élet máskor nagyon értékel, sok haszontalan és felesleges kolonca lehántódik ilyenkor az ember lelkéről. Belátjuk azt, hogy nem a nagy szavak, hanem az élet és nem is akármilyen, hanem az Istenbe kapcsolódó élet az egyedüli, amely időt álló tartalmat ad földi tartózkodásunknak. Adja Isten, hogy ez az igazság mélyen a lelkünkbe vésődjék és hogy minden pusztulásra ítélt földi értéknél többre becsüljük a megszentelő kegyelem életének Isten-kapcsolatát. Nemcsak a veszély idején — fejezi be körlevelét a bíboros-hercegprímás — legyen ez megnyugtató vigasztalónk, hanem majd a béke látszólag nyugodt időiben is életet és világot alakító erőforrásunk.

GRÖSZ JÓZSEF kalocsa-bácsi érsek

szentelte meg a jánosalmi egyeletünk zászlaját és mondott beszédet a jubileumi díszgyűlésen

Mintha még az ég is kedvezni akart volna, ragyogó, tavaszi napsütésben, harangzúgás közben, leventék és hívek sorfala között érkezett autóján a jánosalmi templom elé február 2-án délelőtt 9 órakor Grösz József érsek, a kalocsa-bácsi egyházmegye főpásztora, a katolikus legényegyletek fővédője. Az autóból kiszálló mosolygós, fiatalos mozgású érseket a község előljárósága, a járási tisztikar élén dr. Csörgegy Gyula főszolgabíró köszöntötte néhány meleg üdvözlő szóval. Grösz érsek rövid válaszában rámutatott arra, hogy örömmel jött el a jánosalmi Katolikus Legényegylet jubiláris ünnepségeire azért is, hogy elhozza a jó Isten áldását mind Jánosalmára, mind a járás közönségére. Ezután a hívek sorfala között a templomba vonult a főpásztor, akit az ajtóban a helyi papság élén Szabó István apátplébános hódolatjelző kecskókkal üdvözölt és vezetett a legényegyletisták sorfala között az oltár elé.

Fényes papi segédlettel pontifikálta ezután a szentmisét a főpásztor, aki szentmise közben püspöksüveggel és kezében a pásztorbottal a szövegekre vonult, hogy elmondja főpásztori szövegét.

Beszéde elején a zászló jelentőségére mutatott rá, majd a Szent Imrész legényegyleti zászlóval kapcsolatosan Szent Imre hercegről szólt. Ki hitte volna 900 évvel ezelőtt — mondotta többek között — amikor Szent Imre temetését hirdették a székesfehérvári templom harangjai, ki hitte volna, hogy ez a nap magasztos ünnepe lesz évszázadok múlva a magyarságnak. Ki hitte volna, hogy a korán elhunyt koronázatlan magyar herceg, aki nem viselt hősi hadjártokat, nem hozott bölcs törvényeket, századok múlva is fénylő csillaga, reménysege és büszkesége lesz a magyar ifjúságnak. Rámutatott arra, hogy apjától örökölt testi és szellemi képességeiből következtetve Szent Imre herceg valóban példaképe lehet a magyar ifjúságnak és nem betegség, hanem vadászaton kapott halálos seb okozza halálát. Majd elmondta, hogy az országos Szent Imre-ünnepségeken egy külföldi püspök szájából elhangzott megállapítás szerint az a nép, amely úgy tud lelkesedni szentjeiért,

úgy ünnepli eszményképeit, mint a magyar, az nem veszhet el, az eléri kitűzött célját. Hűséges asszonyok, dolgozó családapák, erkölcsös ifjúság hozhatják meg számunkra a boldogabb magyar jövőt.

A nagy figyelemmel fogadott szentbeszéd után az oltár előtt *Ádám Józsefné, Kishonti Lajosné és Pintér Ferencné* zászlóanyák jelenlétében megszentelte a Legényegylet gyönyörű fehérselyem szentimrész és jelvényes himzésű zászlóját az érsek. Ezután *Mihályfi István* elnök szavai nyomán a legényegylet új tagjai lettek a fogadalmakat, majd az érsek szavai hangzottak el: „Felvezetek benneteket a jánosalmi Római Katolikus Legényegylet tagjai közé”. A pápai és a magyar himnusz elneklésével ért véget a felejthetetlenül szép egyházi szertartás.

Grösz érsek a Legényegylet jubileumi díszgyűlésén.

Grösz érsek, a legényegylet fővédője, a következő beszédében szövege Jánosalmára iparostársadalmához és ifjúságához:

Bevezető szavaiban Szabó apát üdvözlő szavaiért mondott köszönetet az érsek, majd rámutatott arra, hogy nagy elfoglaltsága mellett is szívesen jött Jánosalmára, hogy a legényegyleti ünnepségeken keresztül Jánosalmára egész ifjúságához, Jánosalmára jövő iparomstereikhez szóljon. Sok súlyos csapást átvészelt már a magyarság — mondotta többek között. — Kibirta a tatárjárást, Mohácsot, Majtényt, Világost és Trianont, de nem pusztult el, mert mindig élt benne a hivatástudat, a jobb jövőben bízó hit és nem engedte el az Isten kezét sohasem a magyarság. Amikor 1938-ban az eucharisztikus nagygyűlés alkalmával a legtöbb imádság ostromolta az eget, töredezni kezdtek a rabbilincsek és kitégultak az országhatárok. Ha vannak is közöttünk, akik idegen után kacsingatnak, az igazi magyarok a magyar szentek útját követik.

Mély hatást váltott ki a főpásztor beszéde, mely után a főpásztor áldását adta a legényegyleti tagokra és a közönségre.

P. Jäger Ottokár Kiskunfélegyháza

Szent József

Eltemetetelnek

Szenzációs egy ember volt. *Szenzációja épp az, hogy nem volt szenzációja.* Ki nem állhatta a szenzációt, a feltűnést vagy a hangzatos pályafutást. Tulajdonképpen nem történt semmi életében és épp ezért történt oly sok minden nevelőatyai idejében. Hogy a házassága elsősorban létre is alig tudott jönni, hogy az otthona kiszámítottan messze került, hogy az idegenség búcsúvetlen kísérte Egyiptomba és vissza, hogy fiát a templomban felejtette, csak úgy jött magától, mint az eső vagy a napfény és így lett belőle boldog házas, boldog házigazda és boldog atya.

Szóljunk néhány szót szent Józseffel, a boldog házassal. Igaz, az Ó szent házasságát eléggé ismerjük. A katolikus legényegyletista boldog házasságát érdeklődjük meg Nála. Eljön a házasság ideje a természet törvény szükségszerűségével. Beleszólnak

Sajátmagunkról szólunk, legényegyletiokról.

Hát nem akartak bennünket már többször eltemetni, csak nemrégien is! Temetni csak halottakat szokás. *A kannibálok felfalják az élőket, de az élve temetést ők sem üzik.* Biztosítunk mindenkit, hogy velünk sem fog az megtörténni, hogy eleven testtel temetőbe vigyenek. Abba nekünk is beleszólásunk lenne. Mi meg olyanok vagyunk, hogy senkifia kedvéért nem halunk meg előbb, mielőtt az Isten elküldené értünk a halált. Öngyilkos Legényegylet lehetlenség!

A tojáshéjhoz még nagyon közelálló kis csibére kell gondolnom, amelynek azonban már van anyyi csibeereje, hogy kotló-anyja hátára és fejére mászik, taréját csipkedi és azt heheti, ha ugyan van csibeereje, hogy nagyobb és okosabb a kotlónál is, mert a

a körülmények, a szülők, a szomszédok, a szomszédolók, jó- és rosszakarók, *Beleszólnak* garmadával nemvárt és nemkívánt más és más tényezők is. *A Te házasságodba, Kedves Legényem, szóljon bele szent József finom férfiassága, feltűnéstelenen felelősség-tudata.* Ismerte Máriát, de amikor ismeretlenre akadt benne, hálát adott Istennek, hogy még *jegyesége idején* történt, amikor a nyitott szem, gondolkodó ész, az igen és nem között választó és döntő akarati há-lyeznévaló a szerelmes szív mellett. A megkötött házasság velejárója az *előre tudott áldozat, ám előre nem tudott szerencsétlenség, a félt csapás és váruvált zavartalan boldogság.* Szent József házassága boldog a lemondásból, boldog a jószívvel meghozott áldozattól. Minden jó házasságban sok az igen és sok a nem. Melyik nem kellene el bármily két fél közt?

Nézzük szent Józsefet, a boldog házigazdát.

Verejtékes ára volt házigazda voltának. Isten nem épít házat, nem rendez be otthon, nem von védőkerítést ingó és ingatlan köré. Nem. Erre Isten nem hajlandó még szentek, nagyon szentek, sőt leg-szentebbek kedvéért sem. Szent József *nem röhög köztött házigazda,* nem ölbe hullott örökség házi ura, hanem az a fajta házigazda, aki kiverekedi, kiverejtékezi és kiimádkozza a maga házát, a maga várát. Amikor azonban ezek után világlátott és eeltapasztalt ember volt, amikor az idegen minden kinjábaját kiitta, megengedte neki az Isten, hogy megtelepülhessen és ferfimód elvezze fáradozása háziuraságát. Most már tudta József, mi a küzdelem a létért, hálaistenesen élhetett békés, boldog otthonban. *Legényfiam!* Melegszik-e már iparos vagy kereskedő szíved szent Józsefen, a házigazdán? Becsülöd-e már inasmultad idegenséget, legényes fészekkeresésedet és kiépíthetned-e máris saját házigazda jövődet, ahogy Isten is megengedi és magad is megérdemled? Csak nézd bizvást jó sokáig szent Józsefet, a házigazdát!

Állapodjunk meg keveset szent Józsefnél, a boldog atyánál.

Nincs még egy oly szép gyermek a világon, mint a kis Jézus, mondhatta szent József. Te sem mondasz majd mást, ha Isten az apaság szent hivatásával megtisztel és karjaid közt tartod tulajdon gyermekedet. *A töviselen rózsza illataltalan is.* A boldog apaság is tövises, aggodalommal, gondol, küzködéssel vegyes. Abban ismerünk rá a boldogság fullajtására, hogy keresés és erőfeszítés kezdődik az Isten házán kívül. Alighogy elhagyta József, a boldog apa, Isten házát, még megy a tiszta lelkiismeret gyanútlan-ságában, de három nap telik el és keresnie kell a család szemefényét. Az elmaradt gyermek, felkutatása és megtalálása, nos meg megrendszabályozza, azaz a *jólnevelt gyermek a boldog apaság nyílt titka.* De szent József *magya is jólnevelt volt,* már jegyeskorában, már legénykorában, már közvetlenül a kamasz-kor után volt jólnevelt, másként hogy jött volna ahhoz, hogy neveljen. *Tudunk-e mi is magunknak parancsolni,* valamint magunknak előírni és azt magunkon kíméletlenül behajtani. Szoktunk-e mi is legényegyletlen magunktól valamit, sőt sokat, elvárni? Ha nem, már most elvágtuk magunk elől a boldog atya útját-módját.

Volt, van és lesz szent Józsefen kívül még sok más boldog házas, boldog házigazda, boldog apa. Te is az légy, Fiam! Ez lesz szent József igazi megünneplése.

tyúkanyó hátára került és fiataloskodhat öregtyúk módjára.

Legényeim, mi eltemethetetlenek vagyunk, mert tudjuk, mit akarunk és akarjuk, amit tudunk. Kétszer, hétszer, ezerszer, végtelenszer eltemethetetlenek vagyunk, amíg van ipar és kereskedelem keresztény kézen. *Annyit érünk, amennyit eszménk és gyakorlatunk ér!* Kolping Atyánk kihült testét eltemethették, de lelkiülete testét ölt minden legényegyletiben. Ha az eszménk megbukik, vele bukunk mi is. Van multunk és ez a mult nincs minden úttörő dicsőség híjával. *De nem a multra esküszünk.* Mások szerették azokat a babérokat, másokat illet a mult dicsősége. Hagyjátok a holtakat holtjaikat eltemetni, mi pedig cserkesszük végig a jelen lehetőségeit. Addig vagyunk eltemethetetlenek, minden pihés csibe csipogása ellenére, *amíg jelenünket formáljuk és jövőnket mintázzuk.* Mi igenis a jövőnek dolgozunk elébe. *Az egyéni és a családi, az egyházi és az állami jövő a mi érdekelttségünk jelesen az ipar és kereskedelem terén, de azon túl minden téren.* Talpig férfiak üljenek az iparosok műhelyeiben, velőig keresztények álljanak a boltok pultjainál, ezen dolgozunk és ez ellen senki kifogást nem emelhet. A nemes céhrendszer kötelez bennünket anélkül azonban, hogy a műtörténeti emlékek, váromrok, volt legényegyletek poros babérjai kellenél jobban szívükbe fészkelhetnék magukat. *A kisipar és kiskereskedelem eltemethetetlenjei, akarói kiépítői és birtoklói vagyunk!* Haladjanak mások más csapásokon, csüngjenek gyermekcipőiken és fiatal színvonalukon, *mi a legényvonalon, a segédvonalon állunk helyt* Kolping Atyánk irányítása szerint. *Nemcsak a rossznak van ezer útja, hanem a jónál is van válogatás cél és eszköz meg mód közt.* Nálunk Kolping Atyánk választott és döntött. Ő tüzte ki a célt, Ő jelölte meg az eszközt, az Ő módja a mi módunk. Saját tapasztalataira építette a legényegyletet. Értett hozzá, hiszen szakmája volt ifjúkorában. Mások másképp csinálták volna, de hogy jobban-e, ki tudja? Ötletekre nem adunk. *Kolping életművét a történelem megmérte és nem találta könnyűnek, vagy suztravalónak.* Tisztelettel és szeretettel nézünk Kolpingra és legényegyleteinkre. Kioktatásokat, kiigazításokat, értékeléseket nem fogadunk el, bármily hamvas ifjúsággal, vagy hatalmas háttérrel is adják az ilyes-miket elő. Vonaton utaztomban egy kis koravén oktotta az egyik idősebb urat. Szörnyen meg volt győződve saját felülmulhatatlan igazáról és okosságáról a koravén kised. Az öreg úr belül talán bosszankodott is kicsit, talán élvezte a kicsinyke nagyotakarást és okosmondását, de amikor a vonatról le kellett szállni, a kicsinyke nagycsoka még a bőröndjét sem tudta levenni és levinni és úgy ugrott le kecskemód a félig még menő vonatról, hogy majd belebicsaklott a lábafeje. Igazat és badart hadart a kislegegy, de az öreg úr badart nem hadart, hanem hallgatta a hangicsálást, hadd csobogjon túl, nem árt fiataljának, de öregebbjének sem árthat vele.

Ilyenfórmán állítom és vallom, hogy nem vagyunk és nem lehetünk eltemethetők, ha vannak is, akik szívesen eljőnnének temetésünkre és koszorúra sem sajnálnák a pénzt és még szívesebben vennék birtokba *vívományainkat és szerzeményeinket.* Kolping Atyánkat csak az nem tiszteli, aki nem ismeri. De hagyjuk a félreértéseket vagy sérelmezéseket. Úgy tiszteljük Kolpingot, mint Atyánkat és Pártfogónkat, akinek eszménye és intézménye eltemethetetlen.

vitéz Pintér József elnök

MARCALI (Veszprémi egyházmegye). Február 20-án tartotta az egyesület 48-ik évi közgyűlését. 10 órás ünnepi szentmisére az egész egyesület felvonult zászló alatt. Az egylet elnökének, *Köszeghy Antal* kanonoknak meghívására a szentmisét a központ elnöke, *vitéz Pintér József* mondotta, a szentbeszédet pedig *Köszeghy Antal* kanonok-elnök. Délelőtt folyamán a hatalmas és még teljes épségében és szépségében ragyogó új székházban az egylet elnökségének és tagjainak nevében *Fenyvesi Ferenc* ügyv. elnök köszöntötte a központ elnökét 25 éves jubileuma alkalmával, átnyújtván neki az *egylet ajándékát*: egy gyönyörű jubileumi emlékképet. Délután tartotta az egyesület közgyűlését *Rozmanith Antal* világi elnök elnöklésével. A közgyűlésen az egyesület tisztviselő-kara beszámolt az egész évi munkájáról. A szép eredményt a szövetség nevében a tisztikarnak és a tagoknak *vitéz Pintér József* központi elnök köszönte meg melegen ünnepelven beszédében *Szencz Nándor* pénztárost, ki tiz esztendő óta vezeti az egylet pénzügyeit kiváló szakértelemmel s ezenkívül is rengeteget áldozott munkában és anyagiakban az egylet istápolására. A szövetség nevében hálás köszönettel átnyújtotta neki a *szövetség elismerő díszoklevelét*. A befejező beszédet *Köszeghy Antal* kanonok-plebános mondotta a központ elnökének sok dicsérete és sokszori megjelenése azt a hiedelmet kelti bennem, — úgymond — fent Pesten bennünket a legkiválóbb egyletek közé sorolnak. Az *előkelőség pedig sokra kötelez!* Legelső sorban arra, hogy katolikus nevünkhöz valóban méltó legyen gyakorlati életünk! Egyéni életünk és a közösségnek élete és munkája. Hálásan emlékezünk meg az egylet II. elnökéről: *Karvas József* káplánról és az egylet két egészen kiváló dékánjáról: *Juhász László* és *Sághy Józsefről* és az egylet örökifjú háznagyáról: *Gvardián Károly* bátyánkról, kik a mai időkben is annyi lelkesedéssel és hozzáértéssel nevelik és vezetik az egylet kitűnő fiatal gárdáját. Az egylet tisztikarát este *Rozmanith Antal* világi elnök látta úri asztalánál vendégül.

JÁNOSHALMA (Kalocsai főegyházmegye). Február 2-án ünnepelte jánosalmi egyletünk fennállásának tízéves évfordulóját. Ez alkalommal szentelte meg az egylet gyönyörű új zászlóját az egyházmegye főpásztora s az egylet fővédője *Grósz József* kalocsabácsi érsek. A jubileumi ünnepség felejthetetlen kedves emléke marad az egész községnek, de a központi kiküldötteknek is. A tizennégyezer lakosú tiszta katolikus, tiszta mezőváros hatalmas székesegyházával már az első pillanatra megfogja az embert. A templom a belépőt lelke legmélyeig meghatja. Valami csodálatos melegség, bensőség árad szét az egész templomon. Az egyedül bent tartózkodó is úgy érzi, mintha láthatatlan szeretetlenyek jönnének-mennének, mosolyognának tevékenyednéek körülötte. Papjai buzgósa és a hívek áldozatos szeretet és hűsége él talán a templomban. A sekrestye tele van szebbnél-szebb egyházi miseruhák és felszerelések tömegével. A község plebánosának, *Szabó István* apátplebánosnak buzgósa varázsolta ki árukat a templomra szívesen adakozó híveinek adományából. Az egyesület elnökének *Szabó István* apát-plebánosnak meghívására a központ elnöke *vitéz Pintér József* háromnapos világnézeti előadást tartott a község férfitársasága számára az ipartestület hatalmas székházában. Az előadásokon vagy háromszáz ember szorongott napoként. Épült és építette ki valóban katolikus, magyar s az eljövendőben tevékenyen alkotó benyúló ember világszemléletét. Az ipartestülettel ilyen formán való kooperáció az egylet egészen kiváló temperamentummal rendelkező II. elnökének: *Mihályfi Istvánnak* az ötlete volt. A megértés és megrendezés érdeme pedig az ipartestület kiváló szónoki tehetségű elnökét *Dosztán Lajost* illeti. *Grósz József* érsek egyházmegyei fővédő jelenlétében megtartott díszközgyűlés bevezetőjét *Szabó István* apát, plebános-elnök mondotta. A Központ nevében *vitéz Pintér József* üdvözölte a jubiláló egyesületet. Az egyesület tagjai közül *Kassai Béla* nagyhatalús és tökéletes szavallattal, *Mihályfi István* II. elnök élvezetes és lendületes stílusban történeti vizsgálataival, *Ádám József* tanító, világi elnök az énekkarral szerepeltek. Rendkívül kedves meglepetésként hatott dr. *Mojzes Ferenc* bajai hittanár-elnök vezetésével megjelent és szereplő gárda, amely az igazi *ősrégi magyar nóták* szépségeit mutatta be szebbnél szebb számokban. A díszközgyűlést felejthetetlen ünnepéllé avatta *Grósz József* ünnepi beszéde. Az ünneplő egyesület hálás köszönetét formás beszéd keretében *Herceg István* ifjúsági dékán köszönte meg. Este díszelőadás keretében a „Gyónási titok” című szindarabot adta elő az egyesület színi-gárdája. A nagyszerűen játszó együttest meleg szeretettel ünnepelte a termet zsúfolásig megtöltő közönség. Az esti ünnepségen is résztvett az egyházmegye főpásztora. A vendégek sorában igen nagy örömmel ünnepeltük a környékbeli elnököket, élükön *Schneider Ferenc* bácsalmási esperes-plebánossal, *Bercsényi László* kihalasi lelkesléssel és *Fábián Ferenc* szövetségi titkárral. Végezetül, midőn hálásan köszönjük meg *Szabó István* apátplebános elnöknek az egylet iránt mindenkor tanúsított kitüntető jóindulatát és támogatását, meleg szeretettel ünnepeljünk és köszöntjük *Mihályfi István* II. elnököt, aki eme gyönyörű napokat számunkra elővarázsolta.

Fábián Ferenc szövetségi titkár

BÉKÉSCSABA—ERZSÉBETHELY (Nagyvárad egyházmegye). A Tatai Katolikus Legényegylet kiváló megszervezője *P. Pallós Ambrus* kapucinus atya most Békéscsaba—Erzsébethelyen tette mozgalmassá az egyleti életet. Érdekes újítást vezetett be, ugyanis a Napsugár Leányklubból és a Legényegyletből kikerült *házastársakat is beszervezte* s számukra külön hetigyűlést tart. A fiúk hétfőn, a leányok kedden, a házastársak pedig szerdán este tartják összejövetelüket. — A közelmúltban a három népes csoport együttes gyűlést tartott, amelyen megjelent *P. Aurél házifőnök-plebános* is, valamint a legényegylet pártoló tagjai nagyszámban. A színes és népes gyűlést *Romvári László* számtiszt, a legényegylet világi elnöke nyitotta meg, majd egymásután az asszonyok, férfiak, leányok és legények műsor-száma következett. Szinte egymással vetélkedtek, s bizony nehéz lett volna elbírálni, ki szerepelt jobban. Ambrus Atya szólott lendületes beszédben az

örök értékű és örök életű legényegyleti programról, majd Fábian Ferenc szövetségi titkár nagyobb beszédben szólott a jelenlévőkhez. A mindvégig lelkes hangulatú gyűlést tea és táncestély követte.

FEGYVERNEK (Egri főegyházmegye). A nehéz idők ellenére is itt szépen fellendült egyleti élet van. Saját házukban fejtik ki tevékenységüket. A kedves kis családias otthonukat szeretik a fiúk, csinosítgatják, rendezik, szépítgetik s így nem is csoda ha otthonuknak tekintik. Gyűléseiket minden héten megtartják változatos programmal. *Tóth István* esperes-plébános atyai szeretetével és jóságával karolja fel az ifjúság ügyét. *Szöllősi Kálmán* II. elnök káplán pedig fiatalos lelkesedéssel, az ifjúság iránti szeretetével és jóságával teremti meg a fiúk és közötté való kapcsolatot. Nagy nyereség a fegyverneki ifjúságnak, hogy tapasztalatokkal teli ószhajú, de jóságos és fiatalos lelkületű világi elnöke van. *Majek Károly* asztalosmester világi elnök egyellen hetigyűlést el nem mulasztana s magával viszi segédeit és tanoncait is. Talpraesett dékán *Áy Gyula*, aki valóságos lelke az ifjúságnak. Kiveszi részét az önévelő és építő munkában valamennyi legényegyleti tag. Fábian szövetségi titkár látogatása alkalmából is szépen kitétek magukért a lelkes egyleti tagok.

HATVAN (Vác egyházmegye). A háború sok nehézségeket okozott itt is. Szép helyiségüket diák-internátus céljaira kellett átengedniük s így kisebb helyiségben szorultak össze, de itt azért élénk élet folyik. A szokásos hetigyűlésen fiúk szerepelnek s az ifjúságnak melegszívű, jóságos atya és barátja *Kenyeres Lajos* vicarius coadjutor elnök közvetlen atyai szavakkal oktatja ifjúságát. *Tóth István* világi elnök pedig kijelentette, hogy több mint tíz éve világi elnök, de akarva egyetlen egyszer sem mulasztotta el a hetigyűlést. A munkából kiveszi részét az egylet dékánja és ifjúsági tisztikara is. Most asztalitenisz versenyre készülnek. Fábian szövetségi titkár január 29-én látogatta meg az egyesületet s ez alkalommal hosszabb beszédében szólott az ifjúsághoz.

MEZŐTUR (Vác egyházmegye). Egyleti helyi-

ségüket katonaság foglalta le s mégis hetente összejönnek s gyűléseznek a katolikus iskola tantermében, mert érzik a tanulás szükségességét. Január 31-én Fábian szövetségi titkár látogatása alkalmával is szép felkészültségről tanuskodtak az ifjak. — *Dr. Urbán Mihály* esperes-plébános szeretetének, jóságának melegével kíséri az egylet munkáját. *Csifáry István* hittanár a fiúk közötti kapcsolatok megteremtője s így teljesen a szívebe férkőzött. *Vihart Lajos* régi harcosa a legényegyletnek s most is fáradhatatlanul dolgozik mint első dékán.

JÁSZFÉNYSZARU (Egri főegyházmegye). Itt a legényegyletet nemcsak a fiúk szeretik, hanem a község iparos kereskedő társadalmának színe-java a Legényegylet pártoló tagjai sorában foglal helyet s igen gyakran hetigyűlésekre is eljár. *Terenyi László* plébános, elnök atyai szeretetével, fáradságot nem ismerő munkával támogatja a legényegyleti munkát. *Kovács János* káplán, II. elnök fiatalos lendületével és lelkes munkával viszi életet az egyletbe. Február 4-én látogatta meg az egyletet Fábian szövetségi titkár, amikor a helybeli kultúrház nagytermét a több száz iparos, kereskedő és az ifjúság színültig megtöltötte, de ott láttuk a tanítószágot *Tóth János* tanító-igazgató legényegyleti világi elnökkel az élen. A népes gyűlésen az egylet énekkara működött közre, szebbnél-szebb szavalatokkal, szólóénekszámokkal működtek közre az ifjak az iparos, kereskedő társadalomnak legnagyobb örömére és gyönyörűségére, Kovács János II. elnök lelkes beszéde után Fábian szövetségi titkár mondott beszédet, majd pedig nagy közvetlenséggel és atyai szeretettel szólott a megjelentekhez Terenyi László plébános úr. „A gyümölcsösökben, rózsakertekben a régi fák helyett új hajtásokat ültetünk, hogy utánpótlás legyen, de hogy azok szépen fejlődjenek, gondos kertészek és gazdák locsolgatják, nyesegetik a növényben lévő fákat. A legdrágább hajtása a magyarságnak az ifjúság s ezért gondosan, lelkiismeretesen kell tanító, nevelő szóval, szeretettel, jósággal ápolgatnunk és gondoznunk, mert azt akarjuk, hogy nemes termést és gyümölcsöt hozzanak.”

EGYESÜLETI ÉLET

KÖZPONTI KATOLIKUS LEGÉNYEGYLET (Esztergom főegyházmegye). Meghatóan szép és felemelő „Honvéd Nap“-ot rendezett február hó 13-án a **Központi Katolikus Legényegylet Bajtársi Szolgálat**a. Vasárnap délelőtt 10 órák az egylet gyönyörűen feldíszített kápolnájában *vitész Pintér József* országos elnök ünnepi szentmisét celebrált és az igazi hazaszeretetről felemelő szentbeszédet mondott. A szentségkitétel ünnepi mise alatt a szentélyben harcartert járt és jelenleg is katonai szolgálatot teljesítők adórtáltak, az első sorokat pedig harctérről hazajött honvédek foglal-

ták el, ott voltak az Egylet leventéi, pártoló tagok, Napsugár Leányklub tagjai szépszámban és a legényegyleti ifjúság. Sokan eljöttek a jelenleg szolgálatot teljesítő katonaegetlisták. Megható és lélekemelő látvány volt, hogy a szentmise alatt frontharcosok, katonák, leventék, a Bajtársi Szolgálat vezetősége és tagjai, valamint többen az egyleti fiúk közül szentáldozáshoz járultak és közös imával ostromolták az Eg Urát édes magyar hazánkért.

Délután az egyleti nagyteremben családias összejövetel volt, amelyen a Bajtársi Szolgálat kintűnő vezetője *Teisler Ferenc*

öreglegény kedves és közvetlen szavakkal köszöntötte a nagyszámban megjelent vendégeket, bájttársakat és legényegyleti tagokat, majd pedig kellemes hangulatban sokáig maradtak együtt a jelenlévők.

A „Honvéd Nap“-ot 14-én, hétfőn este folytatták. A szokásos heti gyűlés keretében a Bajtársi Szolgálat vezetősége érdekesen mutat-
ta be azt a körültekintő, hatalmas adminisztrációs munkát, amelyet végez, hogy katonáink távol harc-
tereken is olvashassák az egylet lapját, az Uj Nemességet, különböző folyóiratokat és újságokat, kapjanak időközönként csomagot

és nagyon sokszor kapjanak meleg szívvel írt közvetlen sorokat. Százaléknak a Bajtársi Szolgálat levelei a harcerekre és messze vidékekre katonai szolgálatot teljesítő tagjainknak. A Bajtársi Szolgálat sebesülteket, betegeket látogat, itthoni ügyeiket intézi. A szép munkateljesítménynek bemutatása alkalomával érdekes és meghatározó szint adott az a körülmény, hogy pár nappal előbb két legényegyleti tag több, mint egy-éves keleti frontszolgálatból hazakerült és a nagyszámú hallgatóság előtt elmondották hogyan fogadták, várták és olvasták a Bajtársi Szolgálat leveleit, újságokat és a legényegyleti híreket. „Egy-egy levelet hírt, újságot sokszor többre becsültünk, mint egy napi kosztot — mondotta Adamik Lajos és Pásztor Ferenc. A mindenképpen szép Honvéd Nap megrendezéséért nagy elismeréssel adóztunk Teiszler Ferenc és Horváth Miklós, valamint a Bajtársi Szolgálat tagjainak.

A Céhek munkája. A sok évtizedes intézményünkkel, a céhek életével külön is és hosszasan kívánunk foglalkozni, mert ezzel ifjúságunknak ipari öntudatra ránevelését szeretnénk szolgálni. Most csak néhány céhnek működéséről, nagyszabású és nagy horderejű munkájáról akarunk megemlékezni s mint fényes csillagokat megcsillogtatni.

Fodrász Céh. Ezidei munkaév első felét december utolsó napjaiban fejezte be. Gyakorlati munkával heti 9 órát foglalkoztak a legkiválóbb fodrászok fodrásziparos legényegyleti fiainkkal. A munkaév II. felét január 11-én indították el s most heti 3 óra elméleti és 6 óra gyakorlati oktatásban részesülnek. Az elméleti és gyakorlati előadásokat Budapest legkiválóbb szak tudósai tartják. A közelmúltban Eckert Bálint, a Budapesti Fodrászipartestület elnöke és Bille Lajos alelnöke „A mai ember típus” címmel, Szenté András fm. (Quint társa) „Hajfestés és tartóshullám I.”, Géczy László fm. „Hajfestés és tartóshullám II.” dr. Happ Ervin OTI fogalmazó „OTI ügyek” címmel tartottak rendkívül figyelemfelkeltő tanulságos előadásokat és gyakorlati bemutatókat. A közeljövőben pedig Varga Ferenc

nemzetközi fodrászversenyző, ki a budapesti tökéletes fodrászi címet is megnyerte „Versenyfésülés”, Bezák Ernő fodrász m. „Hajmunkák”, Kuba Sándor fodrász m., ipariszkolai szaktanár „Vasondolás” címmel tartanak előadást. Ime, ennyi tanulási lehetőséget nyújtunk ma a háborús években is fodrásziparos ifjainknak. A tanfolyam irányítója és a céh kiváló vezetője Márkus Gyula öreglegény.

Kereskedő szakosztály. Már hónapok óta tart az általános kereskedelmi ismeret elsajátító szaktanfolyam Oláh György közigazdász vezetésével s itt a szakkönyvelés, számlázás tudományában is jártasságot szereznek kereskedő ifjaink. A közelmúltban mint előadót köszönthették dr. Feszler Lajos kereskedelmi és iparkamarai titkárt, ki rendkívül érdekes és figyelemfelkeltő, tanulságos, közvetlen előadásban ismertette a pályaválasztást és a mai kereskedelmet. Hagyományos összejeveleteket, tanulmányi kirándulásokat tervez a szakosztály. A szép munka György Vilmos József öreglegény, és Ivusz József szakosztályi jegyző irányítása mellett folyik.

Szabó Céh. Nagyszabású szakrajztanfolyamot fejezett be a közelmúltban a szabó céh, amelyet Hegedűs Lajos szakelőadó tartott. A tanfolyam befejezése nem jelentette a szakosztály pihenését, hanem újabb és újabb tervekkel, előadásokkal foglalkoznak s most tíz szabólegény készül mestervizsgára. Kiknek mesterművei a közeljövőben megtartandó KIOSZ szabóipari kiállításán fognak szerepelni. A céhmunka tovább folyik hetenként kedden este országos-nevű szakelőadók szerepelnek, akik a szabóipar időszerű elméleti és gyakorlati kérdéseiről tartanak szakelőadást. A közelmúltban Belezny János, az ipartestület mestervizsgáztató bizottságának elnöke, ipartestületi alelnök tartott előadást a mai mestervizsgáról. Továbbiak során pedig Prokopecz János ipartestületi elnök, Sztanics József az iparfejlesztő bizottság elnöke, Szabó Kálmán KIOSZ főtitkár és még mások az ipari közéletünk nagyjai közül tartanak előadásokat. A céhben bensőséges családiás szellem uralkodik. A céh

kitűnő vezetői: Pethő Mihály és Teiszler Mihály öreglegények.

DESZK (Csanádi egyházmegye). Jakab Gyula kormányfőtanácsos, püspöki tanácsos, elnök, a község plébánosa, nagy figyelemmel és kitüntető szeretettel figyeli, segíti az egyleti munkát. A legényegylet lelkes, fiatalos irányítója Miklós István káplán, II. elnök, kinek munkája nyomán lendületes legényegyleti élet van. 3—4 ezer pengős költséggel dolgoznak, hetigyűléseken komoly tárgyi előadásokkal a fiúk is közreműködnek. A közelmúltban megtartott évi közgyűlésükön az országos szövetség képviselőjében Lehmann Imre prefektus jelent meg. A tisztikari beszámoló után egyhangú nagy lelkesedéssel díszelnökké választották Rédei Istvánt, a község főjegyzőjét és Szentgyörgyi Ferenc igazgató-tanítót. A két díszelnök biztosította az ifjúságot mindenirányú segítségéről s lelkes szavakkal mutatták rá a legényegylet fontosságára a község szempontjából is. Világi elnökké szintén egyhangú lelkesedéssel Ábrahám Györgyöt, az egyházközség világi elnökét választották meg. I. dékán Milyanovits Pál, II. dékán Frányó Mihály, jegyző Szabó István, pénztáros Frányó Antal, háznagy Szivocicza Pál lett. Választottak még könyvtárost, ellenőroket, számvizsgálókat és választmányi tagokat. A szép egyleti együtttest a szövetség nevében Lehmann Imre prefektus hosszabb beszédben köszöntötte.

ZÁSZLÓSZENTELÉS A DUNASZEKCSŐI KAT. LEGÉNYEGYLETBEN. A dunaszekcsői Kat. Legényegylet február hó 20-án zászlószentelést tartott. 12 éves fennállásuk után vágyunk teljesülni. A szép nap estéjén Egyletünk zászlószentelési műsoros estét rendezett, melynek keretében több egyleti fiú szereplése után színre került Toronyi Gyula: „Örök fény” című színműve, amely nagy tetszésnyilvánítást aratott.

KASSA. (Kassai egyházmegye). A kassai Katolikus Legényegylet január 6-án díszelőadás keretében ünnepelte meg vitéz Pintér József országos elnök egyleti működésének 25 éves jubileumát. A kitűnő

Kolping kép újra kapható!

18 x 24 méretben
40 x 50 méretben

25 pengő
60 pengő

50 x 60 méretben 80 pengő
60 x 90 méretben 110 pengő

Fleck Ferenc (Budapest) „Magyar Sakkvilág” 1943.

Világos: Kb4, Ve8, Bf2, Fa6, Fg1, Hg2, Hh4, gy:c4 (8).

Sötét: Kd4, Bc1, Bh5, Fc2, Hb3, Hd2, gy:d5, e2, f4, f5, f6, h2 (12).

Matt két lépésben.

Megfejtési határidő: március 13. A megfejtéseket Bányai József, Pécs, Katolikus Legényegylet címre lehet beküldeni.

Ki találta fel a sakkjátékokat?

Annyi bizonyos, hogy a sakkjáték ősrégi eredetű, azonban mindössze néhány véletlen emlék vagy ősrégi mese mutat a királyi játék eredetére.

Firduzi, a nagy perzsa költő két helyütt is ír a sakkról. Elmondja, hogy a sakkot Indiában találták fel, egy a világtól elzárkózott királyné mulattatására, aki az utközel igazi képét akarta látni, melyben fia elesett.

A másik helyen Firduzi a „Sahnámé”-ban így ír: A IV. században

India követe érkezik Perzsiába, Chosroes királyhoz, akinek igazságos, Nuszirván, a mellékneve. Az indus követ sakkjátékokat tesz a sah elé! A sah nem ismeri ezt a játékot. A követ felhívja a sahot és bölceit, találják ki kicsodák a játék szabályai, csak annyit árul el a bábok nevéin kívül, hogy a játék a háború képe. — Ha kitalálják — szól az ajánlat — akkor Irán bölcei a legbölcsebbek a földön és India adót fizet Perzsiának. Ha nem tudják megfejteni, akkor bebizonyul, hogy az indus bölcsek különbek az irániaknál. Firduzi szépen írja le a próbára tett király és a megszeppent bölcsek zavarát és lázas kapkodását és hogy végül egy perzsa tanácsos félrevonulva egymaga megfejti az egész rejtvényt.

Sakkhírek

A budai Sakkegylet házi versenyén első dr. Négyesy György 10 és fél, második Kozma Ödön 8, harmadik dr. Gecsei István 8 ponttal.

Bányai József.

mükedvelő gárda ez alkalommal nagy felkészültséggel „Legyen úgy mint régen volt” c. énekes színművet adta elő. Az előadás előtt az egylet dalárdája köszöntőt énekelt, majd dr. Tost Barna pápai prelátus, felsőházi tag, elnök, meleg szavakkal köszöntötte *vitéz Pintér Józsefet* jubileuma alkalmából, mint a Legényegylet nagy apostolát, az iparosifjúság atyját és barátját. Az országos elnök válaszbeszédében rámutatott arra az áldozatos nagy munkára, amelyet a megszállás alatt élő egyleteink végeztek Isten országáért és a házáért s ezek között első helyen áll a kassai legényegylet, hiszen a ház falában a közelmúltban elhelyezett emléktábla is örök bizonyosságot nyújt annak az apostoli munkának. Utána kezdetét vette a nívós előadásban bemutatott szép színdarab előadása. Az ünnepi esten a kassai társadalomnak számos előkelősége megjelent, köztük dr. Madarász István kassai megyéspüspök, az egylet fővédője. Kegyelmes Püspök Atyánk kitüntető megjelenését a Szövetség nevében itt is hálsáan köszönjük.

Körlevél

A Magyarországi Katolikus Legényegyletek Országos Szövetsége 1944 évi március hó 25 és 26-án rendezti

II. országos szellemi versenyét,

melyre minden egyes tagegyesületünk ifjúságát szeretettel meghívjuk.

Általános szabályok: A versenyeken csak tagok vehetnek részt, amit tagkönyvükkel igazolnak. A nevezési határidő március 15. Nevezni levélben, a nevezési díj egyidejű beküldésével lehet. Egy versenyű minden számban is indulhat, mert összetett egyéni és összetett csapatversenyben a pontozásnál számítanak a helyezések.

Versenynapirend szombaton, 25-én: 10 óraker Szentmise. 11 óraker: Fogalmazóverseny. Megadott témáról másféloldalas fogalmazás készítenő egy óra alatt. Nevezési díj 4 pengő. 12 óraker: Szónokverseny. Elmondandó egy 5 perces otthon kidolgozott beszéd: Miért fontosabb sarokbástyája a magyar nemzetvédelemnek a kat. legényegyletek és miért legerőteljesebb katonái a belső frontnak a katolikus magyar iparosifjúság? (Lásd Antal István nemzetvédelmi miniszter jubileumi beszédét. Uj Nemesség 1943 december 1-i szám 3—4. old.) Nevezési díj 4 pengő. Fél kettőtől két óráig: Ebéd Fél 3 óraker: Szavalóverseny. A kötött vers: Mécs László: A gyermek játszsani akart. Szabadon választott vers kötelező, de ne legyen hosszabb 40 sornál. A bírálóknak joguk van a szavalókat lecsengetni, de ez nincs kihatással a bírálatra. Nevezési díj 4 pengő. 8 óraker: Vacsora.

Vasárnap, 26-án: 10 óraker: Szentmise. 11 óraker Szellemi szintpróba (Legényegyleti intelligenciaverseny. 25 kérdésre kell válaszolni írásban, a kérdések olyan dolgokra terjednek ki, melyeket egy általános műveltségű, jó legényegyleti tagnak tudnia kell. Nevezési díj 4 pengő. Fél 12 óraker: Rögtönzőverseny. A témát a versenybíró 5 percel a versenyen való indulás előtt adja meg, amelyről 3—4 perces beszédet kell tartani. Nevezési díj 4 pengő. 1 óraker: Ebéd. 2 óraker: Egyéni műkedvelő verseny. Indulni lehet énekszámmal, zeneszámmal, magánjelenettel, konferanzzival, melodrámmal. Időtartam 5—6 perc. Nevezési díj 4 pengő. 3 óraker: Műkedvelő verseny. Kötött színdarab! Előadandó Suchy Árpád: „A meseherceg” című egyfelvonásos. Szereplői: 3 férfi, 2 nő. A darab beszerezhető: Kókai könyvkereskedés Budapest, IV., Kammermayer Károly-utca 3., vagy az egylet útján (ára példányonként 1.20 P). Nevezési díj 10 pengő. 7 óraker Versenyeredmény hirdetés, díjkiosztás, a nyertesek bemutatkozó szereplése fényes műsor keretében.

Azok részére, akik nem tudnak a versenyeken résztvenni, írásbeli versenyt hirdetünk: Kereszténység és magyarság kapcsolata. Terjedelme legalább 2 oldal. A versenyeken résztvevők is pályázhatnak. Nevezési díj nincs. A versenyekre vonatkozólag készségesen adunk további felvilágosítást akár írásban, akár telefonon.

Kérjük a főtisztelendő Elnök urakat, hogy a versenyeket mielőbb kihirdetni sziveskedjenek. A jelentkezőket szeretettel várja
az Elnökség.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest.

Felölös szerkesztő és kiadó: vitéz PINTÉR JÓZSEF.

Máté-nyomda Bpest, VIII., József-u. 41. Telefon: 139—259.